

домашнім насильством суворо контролюється спеціальним підрозділом, який очолює помічник прокурора. Цей підрозділ спеціалізується на проблемах насильства у сім'ї.

Значною перешкодою у запобіганні насильству є недосконале законодавство. Якщо жертва подає до правоохоронних органів заяву про вчинене насильство, то з кривдника стягують лише штраф.

Проте, статистика свідчить, що у 79 країнах світу закони щодо протидії насильству в сім'ї або відсутні, або про них нічого не відомо.

Проаналізувавши досвід різних країн можна зробити висновок, що кожна людина повинна бути почутою, кожній людині має бути надана допомога в боротьбі з жорстокістю в сім'ї. Існує дуже багато країн, які халатно відносяться до проблеми насильства у суспільстві, яка на сьогоднішній день стрімко росте.

Науковий керівник Г. С. Бабак

УДК 343.9:343.226

ІРИНА ОЛЕКСАНДРІВНА ХОМАЙКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАПАДИ З ЖОРСТОКІСТЮ: ПОШИРЕНІСТЬ, ПРОГНОЗУВАННЯ ТА ПРОФІЛАКТИКА

Статистика показала, що в Англії та Уельсі загалом було зареєстровано 47 000 злочинів, вчинених із використанням ножа чи гострого предмету. Це найбільше число, зафіксоване за останні вісім років. В 2017–2018 роках було зафіксовано 285 вбивств, вчинених із використанням гострого предмету, що становить 39 % усіх вбивств. Сучасна стратегія запобігання злочинам, вчинених із використанням ножа така: виявлення осіб, які перебувають у групі ризику, управління ризиками, нульова толерантність до використання ножа та ускладнення умов озброєних ножем злочинців, які втекли.

Факторами ризику, які виявляють найсильнішу асоціацію з вчиненням злочину серед осіб 10–25 років, є: розпад сім'ї, прогул занять в школі та відрахування зі школи, антисоціальна поведінка, стати жертвою злочину проти особи, вживати алкоголь один раз на місяць і більше, мати друзів/братів і сестер, у яких є неприємності з поліцією, та вживання наркотиків.

Дослідження, проведені протягом 40 років, виявили, що молоді люди, засуджені за насильницькі напади, не отримали належного батьківського виховання, батьки ставилися до них недбало, були конфліктні ситуації та недостатній нагляд у дитинстві.

Існує безліч різних причин, чому молоді люди носять із собою ножі. Це може бути захист, страх стати жертвою злочину чи бути членом банди, яка порушує громадський порядок. Збільшення кількості випадків «зупинити та обшукати» та «встановлення контейнерів у рамках амністії злочинів, вчинених з використання ножа», зменшило їх кількість.

Реінвестування в програми безпечного шкільного партнерства 2002 року є важливим для налагодження тісніших робочих відносин між поліцією і школами та надання можливості всім дітям після школи безкоштовно відвідувати молодіжні клуби.

Органам освіти та соціальним службам необхідні ресурси для підтримки батьків, які контролюють та наглядають за своїми дітьми. Батьки, які перебувають у скрутному становищі або переживають розпад сім'ї, потребують рекомендацій, як отримати підтримку і не допустити, щоб їхня дитина виявляла антисоціальну поведінку та вчиняла злочини із використанням ножа.

Науковий керівник О. С. Левашов

УДК 343.9:343.226

АНАСТАСІЯ ДЕНИСІВНА ЧЕРЕПАХІНА

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

КІБЕРСТАЛКІНГ ЯК ФОРМА ПСИХОЛОГІЧНОГО НАСИЛЬСТВА

Насильство в усіх його проявах існує в суспільстві ще з прадавніх часів. Воно відбувається в різних формах і може мати різні наслідки. Останнім часом все частіше говорять про таку форму насильства, як сталкінг.

Сталкінг – це небажане та/або повторюване спостереження фізичною особою чи групою іншої людини. До поведінки сталкерів входять домагання, залякування, їх дії також можуть включати в себе особисте переслідування жертви, спостереження за нею тощо. Хоча випадки переслідування існували дуже давно, через широке використання Інтернету кількість випадків сталкінгу, а точніше випадків кіберсталкінгу, почало стрімко зростати за останнє десятиліття. Наприклад, у США 7,5 мільйонів людей потерпають від переслідувань щороку, і приблизно одна з шести жінок та один із сімнадцяти чоловіків зазнали переслідування в якийсь момент свого життя. (CDC, 2015)

Незважаючи на те, що як звичайні сталкери, так і кіберсталкери керуються одним і тим же наміром – бентежити, переслідувати або погрожувати жертвам, кіберсталкери покладаються на онлайн-технології, щоб це зробити. Вони використовують будь-яку частину інформації в Інтернеті (соціальні мережі, особиста інформація, знайдена